

Pécs, 1972. ápr. 20.

Kedves Margitka!

Öt hónapja vár rám itthon a Te kedvesen magyarázó leveled, minden közbenjárásával Murányinál, férjem utolsó Liszt kéziratával kapcsolatban. Nagyon köszönöm írásodat és nyomban elnézésedet is kérem kései válaszóért.

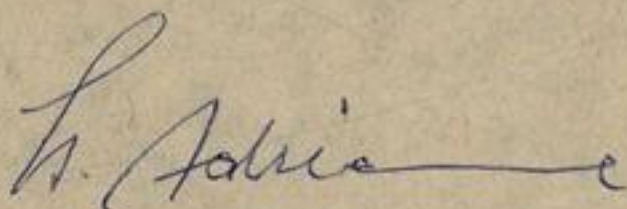
Nem voltam itthon fél évig és postámat sem irányítottam magam után, mert teljes pihenésre, illetve kikapcsolódásra és gyógykezelésre volt szükségem. Egy korábbi levelemben érintettem, hogy egészségem megrokkant, melynek gyógyítására teljes környezetváltásra volt szükségem. Mindössze egy hete érkeztem haza. Azt sem tudom, mihez fogjak először? Közben nagyon sokszor gondoltam Rád és Murányi véleményére is. De távolról nem lett volna értelme szélmalom harcot folytatni és fárasztani Mindkettőtöket levelezéssel.

Ezek után írnom sem kell, milyen nagy meglepetést okoztak magyarázó soraidd a kéziratról. Murányit máig sem ismerem és soha, egyetlen sorral fel nem keresett még, de azt újságolták a háziak, hogy kb. 3 héttel ezelőtt Bp-ről keresett egy kicsit kopaszodó 30-35 év körüli fiatalember, aki nem nevezte meg magát. Mondja, hogy majd megint visszajön. Nem tudom, ki lehetett az illető, mégis Murányira gondolok. Megtudta, hogy nem tartózkodom Pécsen, azért nem is lett volna értelme ismételt jelentkezésének. Ezek az én feltételezéseim, amiről hamarabb meggyőződhetesz, mint én. Az írottak alapján és az idegen látogatásában párhuzamot vélek felfedezni. A lényeg azonban más.

Azt már tudom Tőled, hogy idközben Augustus Anna, naplója megjelent. Azt is, hogy Békefi Ernő hosszabb lélegzetű munkáját lektoráltad és azóta természetesen, hogy megjelenés előtt áll. Meggyőződésem, hogy Murányi foglalkozott és átrágtta magát ezalatt férjem, utolsó megerősítéssel írt munkáján. Természetesen, hogy 10 év távlatából nagyon sok, akkor még új adat, ma már újabbakkal szaporodott. Ilyen megállapítások után aggságos, könyörgő levelekkel Szabolcsit terheltem. Majdnem meggyőződésem, hogy olyan nehézségek elé állítana, ami egyenlő lenne a saját költségen való kiadatással. Ilyen kiadásokra viszont még a legmélyebb kegyelet árán sem tudok vállalkozni. Mégis tanácsod szerint járok el, és pár sorban megkeresem Szabolcsit. Amint választ kapok megírom Neked az eredményt és Murányinak is. Sőt, Szabolcsit, terminus elé fogom állítani a májusi mintavásár idejére, hogy akkor személyesen is szívesen felkeresném, ha meghatározott időben fogadna. Aztán majd eldől végleg, mi lesz a kézirat sorsa? Addig azonban nagyon kérd meg Murányit, legyen türelmemmel a kézirat hovaküldésével. Ha sikerül májusban Bp-re jutnom, léged is felhívlak telefonon, hogy legutóbbi távirati stílusban tájékoztassalak a végzettekről.

S most, amikor megint megköszönöm fáradhatatlan közbenjárásodat, kérlek, tolmácsolj Murányinak is köszönetemet eddigi munkájáért abban a reményben, hogy talán mégsem kell teljesen lemondanom a célról.

Neked töretlen energiát kívánok agilitásodhoz és sok szeretettel barátságosan köszöntve üdvözöllek

ZENEAKADÉMIA
LISZT MŰZEUM

Ep. 1682

Dr. Prahács Margit
zeneesztéta

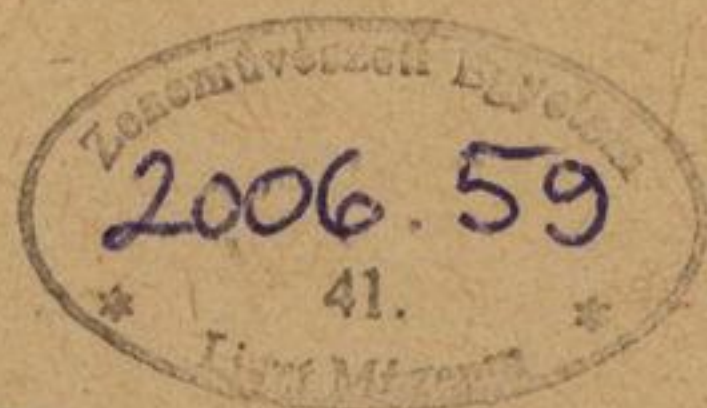
B U D P E S T

II. Labanc u. 17.

Exp.: Csekey Istvánné Pécs, Káptalan u. 4.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Ej. 1682